

Udlandet.

Frankrig.

Et Protestmøde i Paris.

For Tiden er den franske Valgretsbevægelses Ledere stærkt optagne af en Sag, der afgiver et typisk Eksempel paa Kvindernes Stilling paa Arbejdsmarkedet. En Fru Couriau i Lyon, der er gift med en Bogtrykker og selv har arbejdet som Trykterske i sytten Aar, søgte Optagelse i den Fagforening, hvorefter hendes Mand var Medlem. Bestyrelsen afviste imidlertid Ansøgningen med den Motivering, at »hun var Kvinde«, og da Hr. Couriau støttede sin Hustrus Krav om at blive optaget i Foreningen, blev han ekskluderet af denne efter en Afstemning, hvorved han faldt for en stor Majoritet. Hr. og Fru Couriau indsendte derpaa en Klage til de samvirkende Fagforeningers Hovedbestyrelse i Paris, der ganske vist indrømmede Klagens Berettigelse, men samtidig erklærede, at den ikke ønskede at strides med den lokale Forening i Lyon paa Grundlag af »et saadant Spørgsmaal«.

Valgretsforeningen i Paris agter i den Anledning at holde et stort Protestmøde, hvor mandlige og kvindelige Talere vil demonstrere Kvindens Ret baade til Arbejde og til den Beskyttelse, der ligger i faglig Organisation. Da Ægteparret Couriaus Sag har vakt megen Opsigt og været drøftet i Pressen, haaber man, at Mødet vil blive stærkt besøgt og frembyde en gunstig Lejlighed til at paavise for en større Tilhørerskare, hvor nødvendigt et Vaaben Valgretten er for Kvinder, der skal tjene til Livets Ophold udenfor Hjemmet.

Forslag om kommunal og politisk Valgret.

Paa Grund af de sidste Aars planmæssige Agitation synes Tanken om at give de franske Kvinder Valgret at vinde Udbredelse blandt Politikere og andre offentlige Personligheder, der har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Spørgsmaalet. Derimod er Sagen næppe videre kendt i de bredere Lag.

Allerede for nogle Aar tilbage samlede saaledes et Medlem af Deputeret-

ammeret, M. Buisson, Oplysninger om Kvindernes politiske og kommunale Valgret samt andre borgerlige og personlige Rettigheder i forskellige Lande. Disse Oplysninger blev udsendt i trykt Manuskript til Politikere, Pressefolk osv. M. Buisson har endvidere stillet Forslag om at give Kvinderne *kommunal* Valgret, og hertil har Borgerrepræsentationen i Paris sluttet sig ved i September 1913 enstemmigt at vedtage en Resolution, der udtaler Ønsket om, at M. Buissons Forslag snarest maa blive fremmet! Selv om Paris's Borgerrepræsentation ikke har direkte Indflydelse paa Sagen, tillægger man dog Resolutionen megen Betydning, idet den er Udtryk for de mandlige Raadsmedlemmers Villighed til at samarbejde med Kvinderne.

Endvidere er der fornylig fremkommet et Forslag om *politisk* Valgret, idet den Deputerede, M. Andrieux, under Debatten om Valgreformen i November, stillede et Ændringsforslag, der gik ud paa at give Frankrigs Kvinder politisk Valgret med 21 Aars Alderen, naar de opfyldte de samme Betingelser som Mændene. Andrieux benyttede som Ordfører Lejligheden til indgaaende at forklare Sagens Betydning for Deputeretkammerets Medlemmer. Forslaget faldt med 311 Stemmer mod 133. Men alene den Kendsgerning, at det var Genstand for alvorlig Diskussion og fandt Støtte hos 133 Medlemmer betyder et overordentlig Fremskridt i Sammenligning med den Maade, hvorpaa man for ganske faa Aar siden betragtede Sagen i Frankrig.

England.

Socialt Oplysningsarbejde.

Den gamle Valgretsforening (National Union for Kvindens Valgret) under Mrs. Fawsets Ledelse, tæller i Øjeblikket 455 lokale Foreninger med 45,000 Medlemmer. Ved Siden af det sædvanlige Agitationsarbejde har Foreningen paabegyndt et stort socialt Oplysningsarbejde, der skal omfatte forskellige væsentlige Samfundsspørgsmaal.

Til en Begyndelse har man planlagt en Række Foredrag over Emner som

Børnedødelighed, Barnet i Skolen, Abnorme Børn, Forbryderes Børn, offentlig Barneforsorg, Beskæftigelse af Børn, Barnets retslige Stilling osv., saaledes at alt, hvad der vedrører Barnets aandelige og legemlige Omsorg vil blive alsidigt og udtømmende belyst. Derefter fortsættes med andre Samfundsspørgsmaal, der vil faa en ligesaa indgaaende Behandling. Paa denne Vis haaber man at vække Interessen for sociale Opgaver og derigennem for Valgretten hos en Mængde Kvinder, som endnu ikke har Syn for Forbindelsen mellem Hjemmet og Staten.

Politisk Arbejde.

I det sidste Aar har den nationale Union for Kvindens Valgret støttet Arbejderpartiet (labour-party) med Penge og Agitation under Suppleringsvalgene. Dette Parti vedtog nemlig i Fjor en Resolution, der gik ud paa, at det ikke vilde stemme for almindelig Valgret med mindre Kvinderne ogsaa fik Del i denne. Det ligger derfor i Valgretsforeningens Interesse at arbejde for dette Partis Kandidater og at modarbejde de Liberale, hvis Partiledelse ikke vil binde Medlemmerne ved et Løfte af lignende Art. For Tiden forberedes der saaledes en stor Kampagne i Nord Monmouth mod Minister Mc. Kenna, der foruden at være Modstander af Kvindevalgrettens tillige er Skyld i, at Tvangsfodring af Suffragetter paany bleven bragt i Anvendelse samt i Indførelsen af den berygtede »Kat og Mus« Lov, der har vakt saa stor Forargelse baade i og udenfor England.

Den engelske Kirkes Stilling til Kvindernes Krav.

Ved en stor Kirkekongres, der nylig holdtes i Southampton, ofrede man en hel Dag til Drøftelse af Kvinde-spørgsmaal »som en Erkendelse af Kvindernes Indsats i Nationens aandelige og sociale Liv.«

En af Kirkens ledende Mænd, Biskop Weldon, udtalte sig forstaaende om Kvindernes Krav om Valgret og tilføjede, at selve Historien førte Bevis for, at Kvindernes Interesser ikke kunde varetages tilstrækkelig godt af Mænd,